

РЕШЕНИЕ

№ 3799

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3652** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на И. К. Х. (именувана искова молба) от [населено място] срещу Решение № 2153-21-158 от 29.03.2022г. на директора на ТП на НОИ – С., с което е отхвърлена жалбата на Х. срещу разпореждане № 21221599917 от 01.01.2022г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ – С.-град, с което разпореждане е извършено преизчисляване на отпуснатата на жалбоподателя лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание § 7е, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО. В жалбата се твърди, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са постановени в противоречие с материалния закон в несъответствие с целта на закона, тъй като не са взети предвид преизчисляването и индексациите от 2017г., 2018г. и 2019г. По подробно изложени съображения се иска отмяна на оспорваното решение и потвърденото с него разпореждане и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне с указания за точното прилагане на закона. Претендира се и присъждане на направените в производството разноски. Ответникът в производството – Директорът на ТП на НОИ – С.- град, чрез процесуален представител оспорва жалбата. В подробни писмени бележки

аргументира законосъобразността на обжалваното решение. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, АССГ, трето отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

С Разпореждане № [ЕГН] от 11.01.2016 г. на ръководител по ПО при ТП на НОИ на И. К. Х. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ за зачетен осигурителен стаж 25 години, 10 месеца и 14 дни от първа категория труд и по чл. 104, ал. 4 от КСО; 06 години, 11 месеца и 28 дни от трета категория и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО — 50 години, 01 месец и 11 дни. Пенсията е определена по индивидуален коефициент /ИК/ - 2,331 и доход за изчисляване размера на пенсията - 1 648,93 лв.

След отпускането ѝ пенсията е изменяна, преизчислявана, осъвременявана, индексирана с влезли в сила разпореждания на Ръководителя по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ – С.-град с разпореждания от: 05.04.2016г., 08.06.2016г., 19.08.2016г., 15.11.2017г., 30.11.2018г. и 26.11.2019г. и 01.04.2020г. С разпореждане от 16.07.2021 г. пенсията е преизчислена по чл. 102, ал. 1, т. 2 и ал. 3 - 5 от КСО за зачетен осигурителен стаж 25 години, 10 месеца и 14 дни от първа категория труд и по чл. 104, ал. 4 от КСО; 12 години и 03 дни от трета категория и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО - 55 години, 01 месец и 16 дни.

С Разпореждане № 21221599917/01.01.2022 г. личната пенсия за ОСВ на И. К. Х. е преизчислена от 25.12.2021 г. на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО в размер 1 360,52 лв. за общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО - 55 години, 01 месец и 16 дни. При преизчисляването е приложен по-висок процент за всяка година осигурителен стаж – 1, 35% (при досегашен 1, 2%) като този процент е приложен върху общия осигурителен стаж на жалбоподателя без превръщане към III категория, т. е. сборът между стажа от I и стажа от III категория - 37 години, 10 месеца и 17 дни (резултат 51.08%). За останалия стаж до 55 години 01 месец и 16 дни (сбор, формиран от превръщането стажа от първа категория в трета) е приложена тежест от 1,2% и съответно резултат 20.70%. Изчисленият при използването на тези величини размер 1183.60лв. е осъвременен със

съответните коефициенти за 2016 г. (1, 026), за 2020 г. (1, 067) и за 2021 г. (1, 050). Окончателният определен размер е 1360.52лв.

Разпореждането е било оспорено по административен ред пред директора на ТП на НОИ – С.-град, който с Решение № 2153-21-158 от 29.03.2022г. е отхвърли жалбата като неоснователна. Решението е било съобщено на адресата на 06.04.2022г., а жалбата до съда е подадена на 18.04.2022г., т.е. в предвидения от закона срок.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд – София град, трето отделение, петнадесети състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши проверка на обжалвания акт с оглед наведените с жалбата основания и правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Спорът по делото е относно правилното приложение на материалния закон и по конкретно за приложението на разпоредбата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО.

Съгласно разпоредбата на § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО (Нов – ДВ, бр. 77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г.), на която се позовава пенсионният орган в разпореждането от 01.01.2022 г., отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии (каквато е и процесната) се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1, 35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане.

Съгласно ал. 2 на същия параграф преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. Спорът в случая е свързан с това, какво точно включва осъвременяването, преизчисляването и индексирането на вече преизчислената по реда на ал. 1 пенсия и дали в конкретния случай са извършени всички осъвременявания, преизчисления и индексации, съобразно нормативната

уредба, действаща от датата на отпускането на пенсията на жалбоподателя до 24.12.2021 г.

С оспорваното разпореждане след преизчисляване на пенсията на жалбоподателя по реда на § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО са приложени трите осъвременявания (за 2016 г., 2020 г. и 2021 г.), но не са приложени преизчисления за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. За преценка основателността на жалбата следва да се извърши анализ на правните норми, въз основа на които са извършени увеличения на пенсията на жалбоподателя за 2017 г., 2018 г. и 2019 г.

За 2017 г.

В тази година пенсията на жалбоподателя е преизчислена на основание § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО (ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.). Разпоредбата на § 53 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. към 01.07.2017 г., към която дата е извършено преизчисляването на пенсията на жалбоподателя, има следната редакция по отношение на пенсиите за осигурителен стаж и възраст:

"§ 53. (Обн. - ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) (1) От 2017 г. до годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1 достигне 1,5, пенсиите не се осъвременяват по чл. 100.

(2) Пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември на годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1 достига 1,5, се преизчисляват ежегодно от 1 юли на всяка календарна година, следваща годината на отпускането на пенсията, със съответния процент по чл. 70, ал. 1, изречение второ.

От своя страна нормата на чл. 70, ал. 1 от КСО, към която препраща цитираната разпоредба на § 53 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г., към същия момент е със следното съдържание: "Размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи със сумата, образувана от: по процент 1, на сто за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от процента за месеците осигурителен стаж. След 31 декември 2016 г. процентът за всяка година осигурителен стаж нараства от първо число на всяка следваща календарна година с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1, до достигане на 1,5. Процентът се определя ежегодно със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година на

база на използваните при съставянето на бюджета прогнозни стойности за нарастването на осигурителния доход и за индекса на потребителските цени. Ако лицата са придобили право на пенсия по чл. 68, ал. 1 и 2 и продължават да работят след датата на придобиване на правото, без да им е отпусната пенсия, за всяка година осигурителен стаж след тази дата процентът е 3, а от 1 януари 2012 г. - 4, и съответната пропорционална част от тези проценти за месеците осигурителен стаж. Процентът за всяка година осигурителен стаж след датата на придобиване на правото по чл. 68, ал. 1 и 2 се определя за действителен календарен осигурителен стаж, без превръщане, придобит след 31 декември 2006 г. "

С чл. 11 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2017 г. е определен процент по чл. 70, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване – 1, 126 на сто. Видно от цитираните разпоредби през 2017 г. пенсиите не са осъвременявани по реда на чл. 100 от КСО, което всъщност не се и спори от страните, а са били преизчислени чрез прилагане на по-висока тежест на всяка година осигурителен стаж във формулата за изчисляване на пенсиите по чл. 70, ал. 1 от КСО. Така този процент от 1, 1% е станал 1, 126%.

По същия алгоритъм е извършено и преизчисляването по § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО с разпореждането, потвърдено с оспорваното в настоящото производство решение като обаче е приложен още по-висок процент за всяка година осигурителен стаж – 1, 35% за стажа без превръщане в III категория и 1,2% за остатъка, получен от превръщането. Изложеното сочи, че обективно не е възможно прилагане на преизчисляването по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. към вече преизчисления по § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО размер на пенсията.

Налице е именно, така нареченото "поглъщане", тъй като приложеният процент за всяка година осигурителен стаж се покрива и надвишава полагащия се за 2017 г. процент.

По тези съображения съдът приема, че правилно пенсионният орган не е приложил това актуализиране при последното изменение на основание § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО. За 2018 г.

Преизчисляването от 01.07.2018 г. е извършено също на основание § 53 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г., но нормата е претърпяла промяна с § 3, т. 35 от ПЗР на Закона за

бюджета на ДОО за 2018 г. (ДВ, бр. 99 от 12.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) и за 2018 г. има следната редакция:

"§ 53. (Изм. и доп. - ДВ, бр. бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) (1) От 2017 г. до годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1 достигне 1, 5, пенсиите не се осъвременяват по чл. 100.

(2) Пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември на годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1, изречение първо достигне 1,5, се преизчисляват ежегодно от 1 юли на всяка календарна година, следваща годината на отпускането на пенсията, със съответния процент по чл. 70, ал. 1, изречение четвърто. Пенсиите за трудова злополука и професионална болест се преизчисляват ежегодно от 1 юли на всяка календарна година, като коефициентът по чл. 79, ал. 1, т. 1 – 3 се увеличава с процента по чл. 70, ал. 1, изречение трето. Преизчисленият размер се определя, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща след датата на отпускане на пенсията.

(3) (Нова) Когато преизчисленият по реда на ал. 2 размер на пенсията е по-нисък от размера ѝ преди преизчисляването, увеличен с процента по чл. 70, ал. 1, изречение трето, пенсията се определя в по-високия размер. "

Налице е и промяна в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от КСО, която към 01.07.2018 г. има следното съдържание: "Размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. До 31 декември 2016 г. процентът е със стойност 1,1. След тази дата той нараства от първо число на всяка следваща календарна година с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1, до достигане на стойност 1,5. Процентът по изречение първо се определя ежегодно със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година на базата на използваните при съставянето на бюджета прогнозни стойности за нарастването на осигурителния доход и за индекса на потребителските цени.

С чл. 11 от Закона за бюджета на ДОО за 2018 г. е определен процентът по чл. 70, ал. 1, изречение първо от КСО – 1, 169.

Видно от цитираните разпоредби през 2018 г. отново не е налице осъвременяване по реда на чл. 100 от КСО, макар извършените преизчисления да включват в себе си величини, получени по реда на чл. 100 от КСО. От една страна е извършено преизчисляване на пенсиите, което е напълно идентично с това през предходната 2017 г., т. е. преизчисляване на пенсията с по-висок процент за тежест на всяка година осигурителен стаж. Този процент от 1, 126% през 2017 г. е станал 1, 169% за 2018 г. В тази връзка и по отношение на това преизчисляване важат изцяло изложените по-горе в настоящото решение мотиви за това, че посоченото преизчисляване е обективно неприложимо при извършеното с разпореждането, потвърдено с оспорваното решение, преизчисляване, което както вече се посочи го "поглъща" поради определения с § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО още по-висок процент на тежест на годините осигурителен стаж.

През 2018 г. обаче освен преизчисляването на пенсиите по реда на § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. (в редакцията за 2018 г.) е предвидено и увеличение по реда на новата за 2018 г. разпоредба на § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. като този увеличен размер се съпоставя с размера, изчислен при преизчисляването по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. и на пенсионера се отпуска по-благоприятния от двата размера. Съгласно § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. размерът на пенсията, определен по реда на ал. 2 се сравнява с размер, определен чрез увеличаване на пенсията от преди преизчисляването, т. е. към 30.06.2018 г., с процента по чл. 70, ал. 1, изречение трето от КСО или с други думи с процента на нарастване на процента за всяка година осигурителен стаж. В случая, както вече се посочи от 1, 126% за 2017 г. процентът за всяка година осигурителен стаж по чл. 70, ал. 1 от КСО е нараснал до 1, 169% или нарастването е с 3, 8%. Това е и приложеното през 2018 г. увеличение на пенсиите към 30.06.2018 г., с което е сравнен размерът, получен при преизчисляването по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. В случая липсва основание за прилагане на посоченото увеличение от пенсионния орган при постановяване на разпореждането, потвърдено с оспореното в настоящото производство решение, като доводите си за този извод, съдът черпи от разпоредбата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО и съвместното ѝ тълкуване с нормата на § 53 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. От една страна нормата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО предвижда, че след преизчисляването по ал. 1

пенсията "се осъвременява, преизчислява и индексира". Съгласно § 53, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. за 2018 г. не се извършва осъвременяване по чл. 100 от КСО. Разпоредбата на § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. предвижда извършване на преизчисляване, което както вече се мотивира, е обективно неприложимо след процесното преизчисляване по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО. Липсват данни за наличие на основание и прилагане на някакъв вид индексация на пенсиите през 2018 г. Извършването на изчисления на размера на пенсията по реда на § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. не попада в обхвата на разпоредбата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, тъй като не е нито осъвременяване, нито преизчисляване, нито индексация. Самият законодател, за да го разграничи го е регламентирал като "увеличение" и то в отделна разпоредба (алинея), след указанието на прилагане, респективно неприлагане, на осъвременяване и преизчисления за 2018 г.

За 2019 г.

През 2019 г. § 53 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. е отменен § 3, т. 26 от ЗПЗР на Закона за бюджета на ДОО за 2019 г., но едновременно с това (с § 3, т. 25, б. "б") са приети нови разпоредби на § 7б и § 7в от ПЗР на КСО, които са със следното съдържание:

"§ 7б. (Нов – ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) През 2019 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100.

(2) Размерът към 30 юни 2019 г. на пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се увеличава от 1 юли 2019 г. с процент 5, 7.

§ 7в. (Нов – ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1, 2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Пенсиите за трудова злополука и професионална болест, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. със съответния коефициент по чл. 79, ал. 1.

(2) Преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 30 юни 2019 г. включително.

(3) Когато преизчисленият размер на пенсията по ал. 1 и размерът на пенсията по § 7б,

ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер. "

Видно от цитираните разпоредби и през 2019 г. не е извършвано осъвременяване на пенсиите по реда на чл. 100 от КСО, а е извършено двойно изчисляване на пенсиите като по реда на § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО техният размер към 30.06.2019 г. е увеличен с процент 5, 7 и по реда на § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО размерът е преизчислен с по-висок процент за всяка година осигурителен стаж – 1, 2% (при 1, 169% през 2018 г.).

И тук с пълна сила важат изводите, изложени по-горе в настоящото решение, относно преизчисляването и увеличението за 2018 г.

Очевидно е, че преизчисляването по § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО се покрива ("поглъща") от преизчисляването по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, извършено с разпореждането, потвърдено с оспорваното решение, поради определените с последната разпоредба по-висок процент на тежест на всяка година осигурителен стаж, дори и приложен само по отношение на общия стаж без превръщане. Увеличението по § 7б, ал. 3 от ПЗР на КСО от своя страна, както вече се посочи не попада в обхвата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО поради това, че не представлява осъвременяване, преизчисляване или индексация.

В обобщение на всичко изложено до тук съдът намира, че в настоящия случай правилно пенсионният орган е изпълнил разпоредбата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО като след преизчисляването на пенсията на жалбоподателя по реда на ал. 1 от същия параграф, е приложил само извършените от датата на отпускане на пенсията до 24.12.2021 г. осъвременявания по чл. 100 от КСО, тъй като преизчисляванията по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. за 2017 г. и 2018 г. и по § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО за 2019 г. са обективно неприложими, поради препокриването им от процесното преизчисляване по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, а увеличенията по § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. и § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО не се обхващат от разпоредбата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО. Противно на твърдяното в жалбата, съдът не намери основания за друго тълкуване на разпоредбите с оглед мотивите на законопроекта за изменение на КСО и обсъждането му в НС – мотивите и стенограмите от заседанията са достъпни на сайта на Народното събрание.

По тези съображения съдът приема, че Решение № 2153-21-158 от 29.03.2022г. на

директора на ТП на НОИ – С., с което е отхвърлена жалбата на Х. срещу разпореждане № 21221599917 от 01.01.2022г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване при ТП на НОИ – С. е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника е основателна, предвид нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК. На основание чл. 120, ал.1 от КСО жалбоподателят е освободен от държавна такса, но не и от разноски в производството. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, към който препраща чл. 143, ал. 3 от АПК относно определянето на размера, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. На основание чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ и с оглед обстоятелството, че по делото е проведено само едно заседание и липсата на фактическа сложност на делото, възнаграждението за ответника следва да бъде определено в размер на 100лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд – АССГ, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К. Х. от [населено място] срещу Решение № 2153-21-158 от 29.03.2022г. на директора на ТП на НОИ – С., с което е отхвърлена жалбата на Х. срещу разпореждане № 21221599917 от 01.01.2022г. от 01.01.2022г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

ОСЪЖДА И. К. Х. от [населено място],[жк]Ш, [жилищен адрес] да плати на ТП на НОИ – С.-град разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

Съдия:

